

Arrest

nr. 90 242 van 25 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VERKOOREN, die loco advocaat C. VAN HEMELRIJCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 juni 2010, verklaart er zich op 28 juni 2010 vluchteling.

1.2. Op 6 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Tikaja in Phaparthum VDC (Village Development Committee), Syangja district en bezit u de Nepalese nationaliteit. U stamt uit een koningsgezinde familie. In de voetsporen van uw ouders sloot u zich anno 2062 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2005-2006 volgens de Gregoriaanse kalender) aan bij de RPP-N (Rastriya Prajatantra Party-Nepal). U was een gewoon lid en hield er geen politieke activiteiten op na. In de aanloop naar de algemene verkiezingen, meer bepaald in de 9de maand van 2064 (december 2007-januari 2008), kreeg uw familie bezoek van een groep maoïsten. Zij verzochten uw ouders om een donatie van 60.000 Nepalese roepies. Uw ouders weigerden te betalen. Tevens wezen de maoïsten erop dat u volwassen was en dat de tijd rijp was dat u hun rangen vervoegde. U weigerde echter hierop in te gaan. Vervolgens brachten de maoïsten u enkele slagen toe. In de 10de maand van 2066 (januari-februari 2010) kwamen vijf maoïsten naar uw ouderlijke woning. Zij waren woedend omdat u verzaakt had een geldelijke bijdrage te leveren en zich evenmin bij hen had aangesloten. Zij hielden een mes aan de hals van uw zus en dreigden ermee u te vermoorden indien zij u nog zouden zien. U vluchtte meteen naar Kathmandu. U vond er een onderkomen in de woning van een vriend in de wijk Shankhamul. U verbleef nog ongeveer vijf maanden in de hoofdstad. U hield er zich schuil en kwam uit angst voor de Maobadi amper buiten. Op 1/3/2067 (15 juni 2010) verliet u Nepal. U reisde over land naar Delhi, waar u nog ongeveer een week verbleef. Vervolgens nam u het vliegtuig naar Brussel. Op 28 juni 2010 vroeg u hier asiel aan. In geval van terugkeer naar Nepal vreest u gedood te worden door maoïsten. U bent in het bezit van uw geboorteakte.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan de door u beweerde reisroute. U verklaarde onder een valse identiteit van Delhi naar Brussel gereisd te zijn (CGVS, blz. 8-9). U stelde herhaaldelijk dat alles, zo ook uw reisdocumenten, door de smokkelaar geregeld werd. Over de door u gebruikte reisdocumenten kon u echter niet de minste informatie verschaffen. Zo wist u zelfs niet of de smokkelaar voor u een paspoort geregeld had. U zou nooit een dergelijk paspoort gezien hebben. De smokkelaar zou er u ook niets over verteld hebben. Dergelijke verklaringen zijn hoegenaamd niet aannemelijk (CGVS, blz. 8-9). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw reisbedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details kan verstrekken. Bovendien blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal dat in de internationale luchthaven van Delhi de identiteit van alle reizigers strikt en individueel wordt nagegaan. Uw verklaring dat de smokkelaar alle documenten voorlegde bij de douane en vragen beantwoordde die aan u gesteld werden (CGVS, blz. 9) is dan ook volstrekt ongeloofwaardig. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Daarnaast is het maar weinig waarschijnlijk dat onbekende maoïsten, ruim twee jaar na een eerste incident waarbij u weigerde een geldelijke bijdrage te leveren en zich niet bij hen wenste aan te sluiten, u plots wegens dezelfde redenen met de dood bedreigd zouden hebben.

Verder moet worden gewezen op ernstige lacunes in uw kennis van de RPP-N waardoor er vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw politiek profiel. Zo beweerde u dat de partij altijd RPP-N heette en dat er nooit een splitsing in de partij geweest is (CGVS, blz. 5). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt echter dat de RPP-N in 2006 ontstaan is uit een afsplitsing van de RPP (Rastriya Prajatantra Party). Over Surya Bahadur Thapa kon u enkel zeggen dat hij niet tot uw partij behoorde. U vermoedde dat hij lid is van Nepali Congress (CGVS, blz. 5). In werkelijkheid was hij sinds de invoering van het meerpartijensysteem in 1990 altijd voorzitter van de RPP en tot de afsplitsing van de RPP-N in 2006 één van de belangrijkste politieke figuren uit het koningsgezinde kamp. U was niet zeker maar meende toch dat de RPP-N acht of negen zitjes had weten te veroveren in het huidige parlement. Volgens de informatie, waar hierboven reeds werd naar verwezen, bestaat

de vertegenwoordiging van de RPP-N in de grondwetgevende vergadering slechts uit vier zetels. U wist weliswaar dat de koe gebruikt wordt als symbool van de partij, doch slaagde er niet in een correcte weergave te geven van het vaandel van de partij (CGVS, blz. 6).

Wat er ook van zij, de door u aangehaalde problemen (doodsbedreigingen vanwege maoïsten wegens weigering een donatie te betalen en hun rangen te vervoegen) zijn geenszins aannemelijk in het licht van de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie over de actuele politieke situatie in Nepal. Volgens deze informatie bestaat er momenteel geen individuele vervolging in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden niet te na gesproken, werden er bijvoorbeeld voor 2011 geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Hieraan kan overigens nog worden toegevoegd dat algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen in Nepal geregeld voorkomen, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Met betrekking tot eventuele verzoeken om donaties vanwege maoïsten kan worden opgemerkt dat zogenaamde "open donatiecampagnes" regelmatig gehouden worden door maoïsten in Nepal. Volgens de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal gaan dergelijke donatieverzoeken nog maar zelden gepaard met gewelddadige afpersing. Bovendien worden vaak absurd hoge bedragen geëist maar blijkt dat er nog stevig onderhandeld kan worden en dat maoïsten reeds tevreden zijn met bescheiden giften.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen mocht u alsnog eventuele conflicten met lokale maoïsten uit de weg willen gaan. Uit uw verklaringen blijkt dat u voor uw vertrek uit Nepal nog om en bij de vijf maanden in Kathmandu verbleef. U gaf aan in deze periode geen moeilijkheden ondervonden te hebben. Wel zou u zijn binnengebleven uit angst voor de maoïsten (CGVS, blz. 11-12). Uw vrees is echter weinig overtuigend in het licht van bovenstaande vaststellingen over uw gebrekkige geloofwaardigheid. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat gericht politiek geweld vanwege de Maobadi nog amper voorkomt in Nepal.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie in bijlage toegevoegd aan het administratieve dossier.

Uw geboorteakte bevestigt uw identiteit en afkomst, dewelke hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Hij verklaart dat hij voldoende gegevens heeft aangebracht die er op wijzen dat er zwaarwegende gronden bestaan dat hij zijn land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in artikel 1 A(2) van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat hij ifv terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat het motief waarbij het Commissariaat-generaal oordeelt dat het 'weinig waarschijnlijk' is dat onbekende maoïsten verzoeker ruim twee jaar na het eerste incident met de dood bedreigd zouden hebben, niet kan worden aanvaard als voldoende motivatie. Verzoekers beperkte kennis van de RPP-N doet niets ter zake. Verzoeker heeft immers nooit beweerd een fanatiek lid te zijn van de RPP-N. Verzoeker ontkent ook niet dat zijn kennis slechts beperkt is en dat hij geen actief lid is van de RPP-N. Het lidmaatschap is als zodanig niet de directe reden van de bedreigingen. Verzoeker heeft tenslotte nooit beweerd dat hij bedreigd werd omdat hij royalist was; hij werd bedreigd omdat hij zich niet wilde aansluiten bij zijn partij. Op geen enkele manier gaat het Commissariaat-generaal hier op in. Het Commissariaat-generaal verwijst enkel naar het feit dat er geen vervolging van royalisten plaatsvindt. Het probleem van gewelddadige inlijvingen van jongeren die weigeren lid te worden van de maoïsten wordt niet behandeld. Het Commissariaat-generaal schiet dan ook ruimschoots tekort in haar motiveringsplicht.

Verzoeker besluit dat hij sympathisant is van de RPP-N en uit die overtuiging weigert toe te treden tot hun partij. Verzoeker werd fysiek bedreigd door de maoïsten omdat hij weigerde toe te treden. Er bestaat dan ook in zijn hoofd een ernstige vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

2.2. Verzoeker verklaarde zijn land te hebben verlaten uit vrees voor de maoïsten die zijn ouders verplichtten tot het betalen van grote sommen en eisten dat verzoeker hun rangen zou vervoegen.

De bestreden beslissing stelt vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde reisroute. Verzoeker kon over de door hem gebruikte reisdocumenten niet de minste informatie verschaffen. Zo wist hij zelfs niet of de smokkelaar voor hem een paspoort geregeld had. Echter kan er in redelijkheid niet worden aangenomen dat verzoeker helemaal niet op de hoogte is van de identiteit en de inhoud van de documenten die hij tijdens zijn reis naar België gebruikte. Van een persoon die uit ernstige vrees zijn land verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij minimaal op dit punt is geïnformeerd om op de strikte grenscontroles voorbereid te zijn. Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat in de internationale luchthaven van Delhi de identiteit van alle reizigers strikt en individueel wordt nagegaan. Verzoekers verklaring dat de smokkelaar alle documenten voorlegde bij de douane en vragen beantwoordde die aan hem gesteld werden is dan ook volstrekt ongeloofwaardig. Bovendien legde verzoeker geen enkel stuk neer ter staving van zijn reisweg. Aangezien hij verklaarde met het vliegtuig gereisd te hebben moet hij bijgevolg in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer en waar in Europa hij is aangekomen. Deze vaststellingen die door verzoeker niet worden weerlegd, houden een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker immers correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de door hem afgelegde reisroute (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004).

Met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde problemen (doodsbedreigingen vanwege maoïsten wegens weigering een donatie te betalen en hun rangen te vervoegen) stelde de bestreden beslissing terecht vast dat deze geenszins aannemelijk in het licht van de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie over de actuele politieke situatie in Nepal. Volgens deze informatie bestaat er momenteel geen individuele vervolging in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Uit deze informatie blijkt tevens dat wat betreft eventuele verzoeken om donaties vanwege maoïsten er regelmatig zogenaamde "open donatiecampagnes" gehouden worden. Volgens deze informatie blijkt tevens dat dergelijke donatieverzoeken nog maar zelden gepaard met gewelddadige afpersing. Bovendien worden vaak absurd hoge bedragen geëist maar blijkt dat er nog stevig onderhandeld kan worden en dat maoïsten reeds tevreden zijn met bescheiden giften. Ten slotte blijkt uit deze informatie ook dat gericht politiek geweld vanwege de Maobadi nog amper voorkomt in Nepal.

Hoe dan ook maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om eventuele conflicten met lokale maoïsten te vermijden. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij voor zijn vertrek uit Nepal nog een vijftal maanden in Kathmandu verbleef. Verzoeker gaf aan in deze periode geen moeilijkheden ondervonden te hebben. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij niet over een intern vestigingsalternatief beschikt in Nepal.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofd van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER